

satte for at komme til at lide under utilstrækkelig Ernæring“. Det bliver uhyre vanskeligt at træffe nogen Afgørelse med Hensyn til Bispising paa Grundlag af denne Formulering. Angaaende Børnebeispising er det tidligere fra Højres Side her i Tinget, nemlig af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), udtalt, at vi under en forbigaaende Nød vilde gaa med til en tvungen midlertidig Bispising; dette kan vi gaa med til, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Bispising af det offentlige er en Foranstaltning — de, der kender disse Forhold, vil vide det —, som egentlig ikke er meget populær i de Kredse, som skal nyde godt deraf. Det er en langt bedre Vej at sørge for, at Familierne faar de til Bispising fornødne Naturalier. Den offentlige Bispising er, som sagt, af Grunde, som enhver kan forstaa, ikke særlig populær, men der er ogsaa det Hensyn, at i en Familie — ogsaa i de fattige Familier og i de gode af de fattige Familier — er Maaltiderne nu en Gang de Lejligheder, hvor Familien er samlet, og dette skal man ikke modvirke, naar man paa nogen Maade kan undgaa det. Dertil kommer endvidere, at der faktisk er sat Skolebeispising i Gang i en Mængde Kommuner. Den blev oprindelig sat i Gang ved privat Initiativ, og jeg anser det for meget uheldigt, at man tilintetgør eller svækker det private Initiativ paa dette Omraade.

De mange Foranstaltninger, som er trufne til at afbøde Forholdenes Ulemper for Befolkningen, har medført meget store Udgifter for Kommunerne, men de er faldet højst ulige. Man ser, at Københavns Kommune har et Underskud paa 3½ Mill. Kr., og det endskønt den har forøget Skatten med 70 pCt. af Grundbeløbet, og skulde den komme igennem uden Underskud, maatte den vistnok op paa saadant noget som et Tillæg til Grundbeløbet af 110—115 pCt. Men jeg læste forleden Dag i et radikalt Blad et Referat fra et Sogneraadsmøde i en meget stor Kommune her paa Sjælland, og der blev det berettet, at Resultatet maatte siges at være forbausende godt. Det hedder: Vi gaar ud med samme Kassebeholdning, som vi begyndte med; de store Udgifter i Anledning af Krigsbegivenhederne har ikke i nævneværdig Grad influeret paa Budgettet; skal vi vedblivende staa os, gælder det om at lægge Budgettet med Forsigtighed — hvad man nu for Resten altid skal vise.

Forholdene er altsaa i høj Grad for-

skellige; men den Opgave, her skal løses, er i første Række en Statsopgave, og det forekommer mig, at Ministeren egentlig selv erkender dette. Naar Lovforslaget nemlig siger, at Kommunerne skal opkræve som kommunal Skat 25 pCt. af en Statskat og skal gøre det i flere Aar, saa er det egentlig derved bevist fra Ministerens Side, at her er Tale om en Statsopgave. Thi det er jo Forskellen mellem Statsskatter og Kommuneskatter, at Statsskatten falder, hvor man end bor, men Kommuneskatten falder i den Kommune, man bor i, og jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser med Hensyn til Skatteforholdene, som blev fremsat af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen); man vilde komme ind i det vildeste Kaos paa Skatteomraadet, om man fulgte Lovforslagets Bestemmelser. Ogsaa det Stavnsbaand, det ærede Medlem talte om, viser, at det i første Række er en Statsopgave, naar der skal træffes almindelige Foranstaltninger. Men det er klart, at naar det bliver nødvendigt igennem kommunale Organer af forskellig Art at løse Opgaver, som i Virkeligheden er Statens Opgaver, saa kommer Pengene til at gaa fra Staten igennem de forskellige kommunale Organer. Det er altsaa naturligt, at naar disse skal yde ekstraordinær Understøttelse, maa Staten træde til. Nu er i Virkeligheden — det er sagt gentagne Gange, naar vi har behandlet Skattelove — den danske Befolkning med Hensyn til Indtægts- og Formueskat spændt ganske godt for, og Spørgsmaalet er da, om det er muligt for Staten at udføre sin Pligt her. Og det er muligt for Staten. Det forekommer mig rent ud sagt fuldstændig meningsløst, at Staten ikke under ekstraordinære Forhold indfører Udførselstold — fuldstændig meningsløst. Der har tidligere her i Tinget været Tale om Udførselstold; jeg erindrer saaledes, at Finansministeren har udtalt, at det vilde dog maaske være noget betænkeligt; thi lagde man Udførselstold paa visse Varer, vilde man derved ligefrem fortælle rundt om i Verden, at her havde vi en Vare, af hvilken vi udførte meget. Det er ikke ordret, men det var Tankegangen. Oprigtigt talt, jeg kan ikke tillægge denne Motivering nogen som helst Vægt; thi Folk i Udlandet ved virkelig udmærket godt, hvad vi udfører. Vi har udført en stor Del Heste — det ved Folk ogsaa —, og vi staar i dette Øjeblik for at skulle udføre flere. Det vilde have været en uhyre let Sag at faa de 11 Mill. Kr., Staten skal af med her, ind igen-